

Evandjelje pruženo poganima

Ključni stih: “*Nakon duge raspre ustade Petar i reče im: ‘Braćo, vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evandjelja i uzvjeruju. I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za njih: dade im Duha Svetoga kao i nama.’*”
— *Djela apostolska 15: 7, 8*

Izabrani tekstovi:
Djela apostolska 15: 1-21

“kršteni... u ime Isusovo” i primili Duha Svetoga.—*Djela apostolska 2: 38*

Božja je volja bila da se mogućnost da postanu dio tijela Kristova proširi i na pogane. Nakon povratka s misio-narskog putovanja, Pavao i Barnaba podijelili su rezultate svojih napora s braćom u Antiohiji. (*Djela apostolska 14: 26-28*) Dok su bili tamo, “neki sidoše iz Judeje i počеше učiti braću: ‘Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti.’ Kad između njih te Pavla i Barnabe nastala prepirka i raspra nemalena, odrediše da Pavao i Barnaba i još neki

PRILIKA DA postane dio Kristova tijela prvi put je ponuđena Izraelu. Međutim, kao nacija nisu uspjeli prihvatiti Isusa kao svog kralja. Ipak, ostatak Židova vjerovao je da je Isus obećani Mesija. (*Ivan 1: 11, 12*) Stoga je, počevši od dana Pedesetnice, Duh Sveti sišao na njegove židovske sljedbenike. Nakon toga su drugi Židovi povjerovali, pokajali se, bili

drugi između njih uzađu u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog pitanja.”—Djela apostolska 15: 1, 2

Njihov sastanak s apostolima i starješinama u Jeruzalemu trebao je razjasniti trebaju li vjernici, koji su bili pogani, biti obrezani i držati se Mojsijeva zakona. (vss. 3-6) Nakon rasprave o tom pitanju, Petar se obratio prisutnima na ovoj konferenciji. Potvrdio je da Bog ne pravi razliku među vjernicima koji su mu bili potpuno predani i koji su primili Duha Svetoga, bez obzira na njihovu pozadinu ili porijeklo.—vss. 7-11

Kao ishod ove rasprave, apostoli i starješine su utvrdili da obraćenici iz pogana ne trebaju biti obrezani prema židovskom zakonu, i samo su preporučili i složili se da se suzdržavaju od pijenja krvi, od spolnog nemorala, od jedenja stvari koje su bile zadavljene i od jedenja hrane koja je bila ponuđena idolima. Osim toga, pozdravno pismo, zajedno s rezultatom vijećanja u Jeruzalemu, poslano je braći u Antiohiji.—vss. 11-30

Danas nema jeruzalemskog savjetovanja na kojem bi braća raspravljala i rješavala nesuglasice na otvorenom saslušanju koje uključuje apostole. Unatoč tome, shvaćanje da su svi koji su kršteni u Kristovoj smrti, bez obzira na podrijetlo, jezik, etničku pripadnost ili spol, dio Abrahamova potomstva, trebalo bi uvelike pomoći u rješavanju razlika među braćom, ako prevlada duh traženja Božje volje.

Pavao je napisao: “A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: “i potomcima” kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. ... Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 16, 26-29